

[Aage Frandsen]

Så vil jeg på samme måde som hr. Nyrup Rasmussen knytte bemærkninger til dette med, at vi har en forpligtelse til at sikre tvangspensionsopsparerne. Ja, det har vi. Men hidtil har både ATP og LD gjort det på en glimrende måde, uden at der var problemer i, at man hævede først til 20 og så til 25 pct. Der har jo ikke været noget problem i det. Man har været i stand til at investere utrolig fornuftigt.

Er det ikke korrekt, hr. minister, at man har administreret så fornuftigt, at man netop ved at sætse nogle bestemte steder stødte imod loftet? Hvis nu man havde sætset lidt dårligere, var man ikke kommet helt op under loftet. Er det egentlig ikke udtryk for et ganske godt håndværksmæssigt arbejde inden for det område, som har givet det resultat, at LD er stødt mod loftet? Så der burde ikke være den samme bekymring, som ministeren giver udtryk for: at de netop skulle glemme pensionstagerne.

Endelig til allersidst bemærkningen om, hvem der kan samarbejde med hvem. Jamen her i Folketinget er der ikke noget problem i, at alle partier kan lave aftaler med alle partier. Der skal ikke være nogen fordomme, så der er nogle småaftaler, som man ikke kan lave. Og man kan selvfølgelig stemme for de beslutninger, man synes er rigtige. Når Fremskridtspartiet i 1987 sagde, at Socialdemokratiets forslag var et godt forslag, og ville støtte det, så er det da noget underligt noget, at man ikke lader et sådant forslag nyde fremme.

Det samme siger vi i dag. Vi har ikke noget imod at sikre, at vores forslag kommer igennem på den måde. Vi bebrejder da heller ikke regeringen, at regeringen laver aftaler med et hvilket som helst parti. Vi har da heller ikke noget imod at lave aftale med regeringen, det er bare så sjældent, vi har fået lejlighed til det, for det er så sjældent, regeringen vil lave aftale med os. Det skyldes nok noget med, at det politiske indhold, som vi kan nå frem til, er ret begrænset, fordi vi er politisk forskellige. Tilsvarende bliver det sandelig også i et fåtal af tilfælde, SF og Fremskridtspartiet vil ses på samme forslag.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hr. Nyrup Rasmussen stillede et par spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at komme med en foreløbig kommentar til.

Det første spørgsmål var, om ATP nu ville opnå fuldstændig ligestilling i forhold til andre

pensionskasser med hensyn til at kunne administrere for andre. Det er et problem, som jeg ikke i dette øjeblik kan overskue i alle facetter, men derfor vil jeg naturligvis tilbyde at give en fyldestgørende forklaring på dette spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til hr. Nyrup Rasmussens andet spørgsmål, om det, at man giver mere fleksible regler, ikke skulle give institutionerne større mulighed for at tilgodese de tre hensyn, der i henhold til lovgivningen skal iagttages, kan jeg sige, at det ikke for ATP's vedkommende ser ud til, at man har problemer med denne grænse på de 25 pct. Så havde man nok ikke ligget så langt fra de 25 pct. Som det er fremgået flere gange under debatten, har vi da heller ikke hørt et ønske fra ATP om at få flyttet grænsen, så der er altså ikke noget, der tyder på, at det nødvendigvis forholder sig sådan, som hr. Nyrup Rasmussen fremstiller det; måske snarere tværtimod.

Så spørger hr. Aage Frandsen, om det problem, som LD har haft med rammerne, i virkeligheden ikke er udtryk for, at man har gjort et håndværksmæssigt godt stykke arbejde i LD. Jeg skal ikke bestride, at LD tilsyneladende har været god til at investere i aktier – det har jeg aldrig bestridt – men LD har ikke været god til at disponere sådan, at de ikke fik problemer med rammen. Det er altså LD's opgave at sørge for, at man ikke får de problemer. Det er hverken Folketingets eller regeringens opgave.

Så havde hr. Aage Frandsen i øvrigt til sidst nogle mere principielle bemærkninger om, hvem der kan samarbejde med hvem her i Folketinget. Jeg forstod, at hr. Aage Frandsen nærmest havde opfattet mit indlæg som en bebrejdelse imod SF, fordi man ønskede et samarbejde med Fremskridtspartiet om denne sag. Det er helt forkert. Jeg har den opfattelse, at man skal forhandle med alle partier i Folketinget, hvis der er grund til det, og hvis der er mulighed for det. I de år, jeg har siddet her i Folketinget, tror jeg i al fald jeg har været med til at lave aftaler med samtlige de partier, der er repræsenteret i Folketinget i øjeblikket, herunder også SF og herunder Fremskridtspartiet. Det er der ikke spor problem i.

Nej, problemet er, hvad der kunne komme ud af et samarbejde mellem SF og Fremskridtspartiet på dette konkrete område. Det er vi en lille smule bekymrede for, hvis jeg skal være helt ærlig, og det er derfor, vi interesserer os så